

Uj cikk gyártására készülnek

A SZEGEDI RUHAGYÁRBAN

Nagy az izgalom a Ruhagyárban — s mindez abból ered, hogy egy egészen új cikk gyártásának az előkészületein dolgoznak. Gyakorlott szabó mesterek tanulják, hogyan kell férfi öltönyt készíteni! Nem azért, mintha soha nem varrtak volna még férfi ruhát — hanem azért, mert egészen más a kisipari és a nagyüzemi munka. Most egészségíteni kell az összes ide tartozó munkafolyamatot, mert a magas szervezettségű szinkronszalagban szigorúan csak a műszaki leírás szerint lehet dolgozni.

S míg ők itt az első munkadarabokat készítik az ele-gés sportruhából, a IV-es terem felszerelésén asztalok, szerelők, festők működnek nagy igyekvettel: építik az új cikk gyártásához a korszerű, technikai, munka- és egészségvédelmi szempontból egyaránt megfelelő szinkrontermet.

Izalmukat csak fokozza a közeledő ünnep, hiszen asztalokat adták, hogy május elsejére már teljes lendülettel megy a munka ebben az új üzemszabványban is.

Milyen lesz az új munkaterem?

A szinkron lényege: újszerű munkaszervezéssel, a gépek megfelelő csoportosításával az előgyártó és törzs-szalag az árut a munkateremből teljesen készen bocsátja ki. Jelentősége azonban nemcsak ennyi. Ily módon a termelékenység körülbelül 10 százalékkal emelkedik.

És könnyebb, kényelmesebb lesz a munka a szalagba beosztott dolgozóknak is. Hő-fekér ablakok, falak, az ablakokból virágok mosolyognak az emberekre. A világítás is jóval korszerűbb lesz, mint a többi munkateremben és az áram nem a parkett fölött fut, hanem a betonozás alatt fektetett gumikábelekben jut el a gépekhez. Ezzel újra csökken a baleseti források száma.

Az egész szinkronterem felszerelésében csupa új dolggal találkozunk az ember: 17 elektromos gőzvasalót iktattak be, a kabát-fazonok kézi munkáját — pikirozást — is géppel végzik, új sorvezetőket alkalmaznak és az anyagmozgatást is korszerűsítik.

Igen közel van már a szinkronterem szerelésének határideje, de munka még most is akad bőven. Viszont haladnak az asztalozás és a műszeresek is, és nem „hasból” beszélnek, akik azt mondják, hogy 29-én már kézzel kézzé járnak a férfi sportöltönyök az új munkateremben.

Ilyen alapos előkészítés még nem volt

Még sohasem gyártottak férfi öltönyöket a Szegedi Ruhagyárban, mégis nagyon örülnek ennek az új feladatnak. De érzik a felelősséget is: akármilyen munkadarabokkal nem állhatnak a kereskedelmi vállalatok és a magukfajta dolgozó emberek elé. Szépet és jót akarnak adni, jobbat, mint más üzemek.

Valaki nagyképűségnek vélhetné ezt a szándékot, hiszen a Budapesti Vörös Október Ruhagyár — ahol az első tapasztalatokat szerezték a szegediek — már évtizedes múltra tekint vissza a férfi-ruhagyártásban.

De ez a szándék nem üres fecsegés, hiszen a műszaki vezetők azzal az elhatározással tértek vissza Budapest-ről, hogy egyet s más változtatnak az öltönyök formájában, mégpedig oly módon, hogy ezek a változtatások a minőségre is kedvező hatással lesznek. Minden reményük megvan arra, hogy ezt a törekvésüket valóra is tudják váltani, mégpedig a ráfordított munkáid növelése nélkül. Komoly előkészületeket tettek az új cikk gyártására: maguk a műszaki tanulmányozták először a módszereket és hamarosan a szalagba beosztott dolgozókkal is ismertetik a végleg kidolgozott munkamenetet.

Technikusok, laboránsok, diszpécserok és részlegvezetők készítik most az első munkadarabokat — nagy kö-

rültekintéssel és alapos-sággal. A gondos előkészületeket az is illusztrálja, hogy az első mintadarabot maga az üzem igazgatója készítette el. Amikor ez a modell elkészült, a műszaki vezetők részletesen megbeszélték, milyen módszerbeli változtatásokat fognak eszközölni a Vörös Október Ruhagyár módszereire képest. A megbeszélés alapján az új üzemszabvány rész mindegyik műszaki vezetője nekiállt, hogy munkaidő után közösen elkészítsenek egy-egy mintadarabot. Már a kereskedelmi szerveknek is bemutatják új gyártmányukat és azok általános megalapozottságát fogadják.

Hogyan készül a műszaki leírás?

Korábban az volt a gyakorlat, hogy egy kész modellről készítették el a műszaki leírásokat, ez azonban nem vált be, mert nem tartalmazta a gyártás közben alkalmazható módszereket. Így nem is adhatták az ilyen műszaki leírás hasznos utasításokat a munka irányításához és megszervezéséhez. Több esetben előfordult, hogy a vezetők saját belátásuk szerint adtak tanácsot a dolgozóknak egy-egy munkafolyamat elvégzésére. Ebből azután az következett, hogy a kész gyártmányok nem voltak egyöntetűek és köny-

nyen felszaporodott a selejt. Az új cikk bevezetésénél szakítottak ezzel a módszerrel és a műszaki leírás munka közben készül, a mintadarabok elkészítésével egyidőben. Bálint Béláné évek óta végzi ezt a feladatot, s most munka közben érzi, hogy nemcsak a termelésre, saját munkájára nézve is célszerűbb ez az eljárás.

Nagyon örülök neki, hogy ilyen pontosan, részletesen készíthetem el a műszaki leírást, mert így magam is megtanulom és tudok majd segíteni a termelésben, meg könnyebb lesz az ellenőrzés is. Itt a szemem előtt végeztem minden munkafolyamatot és a fogásokat, varrások formáit és módszereket is rögzítettem a műszaki leírásban.

A szépvonaltú, elegáns férfi ruhákhoz hamarosan vásárolhatnak a szegedi dolgozók is. Több nagyságban és több színben készülnek az izléses sportöltönyök, s mielőtt meg megvásárolnák a dolgozók, meg is tekinthetik majd a szegedi ruházati boltok kirakataiban.

A Ruhagyár dolgozói még ebben az évben több új cikket fognak megkapni a dolgozókat: paraszti öltönyökkel, sport-nadrágokkal és szövett nadrágokkal. Ezeket a cikketek ezután rendszeresen és egyre nagyobb intenzitással gyártják.

A lenini úton a szatymazi dolgozó parasztlak

Hűvös szélben, borús délelőtti ég alatt ló halad a süppedő szatymazi homokon. A ló ekét, az eke pedig nyílegyenes mély barázdát húz maga után nagy-nagy nyugalmal. Vagy tizen-hajlonganak a barázdák mögött, férfiak, nők vegyesen: egy-egy kapával mélyítik a barázdát, mögöttük két asszony púpozottan rakott »tragacs«-ról trágyát szór beleje, ezek mögött vesszőket dugdosnak sűrűn egymás mellé, a barázdák oldalához, leghátul pedig szintén kapával betemetik a barázdák mélyét, a vesszőket. Ilyen láncolatban megállás nélkül megy a munka: szőlőiskola telepítése.

Alig negyedóra járásra ettől a helytől melegágyak és hidegágyak között négy asszony pikérozza a paradicsompalántákat, egy idősebb szikár férfi pedig téglákat sorjázgat egymás mellé — újabb hidegágyat csinál. Délelel jár az idő, az asszonyok bemennek a közeli házakba, hogy ebéd után nézzenek, míg a férfi tovább rakja a téglákat: magasítja a hidegágy oldalait.

Multról — jelenről

Ezek az emberek, akik szótlan munkával kergetik az időt, a szatymazi Lenin Tsz tagjai. Alig vannak tőbben, mint ahányat dolgozni láthatunk: a tsz jelenlegi létszáma ugyanis mindössze húsz fő.

Tavaly alakultunk 18 fővel — mondja Ábrahám Mihály, a Lenin Tsz elnöke —. A létszám azóta gyarapodott is, meg fogyott is, úgy, hogy most sem vagyunk sokkal többen.

Mindnyájan nincstelenek voltak, államtól bérelt talékföldön gazdálkodtak addig. Még jószáguk se nagyon volt, ami van, azt is nagybárá alakulás után vették, hitelre. És ősz óta, mikortól együtt dolgoztak, csak munka volt, egyéb — és lesz első évük, ebben az évben szedik be az első közös termést.

— Addig lesz mit tenni — mondják innen is, onnan is —, pedig mostanáig sem nagyon álltunk. A fákát már bepermeteztük. A vetéseket megtrágyáztuk pétisóval, a metszéssel is félig megvagyunk, csak ezek a vesszők nem akarnak elfogyni. Négy-százézer darabot kell bedugdosni.

— És kevesen vagyunk, nagyon kevesen — mondja egy alacsony, izmos ember, Leitner elvtárs, miközben kapájára támaszkodik —. Ha legalább 4—5 emberrel több dolgozna itt kinn, akkor meg-

lennénk időben. Így csak az előtti ég alatt ló halad a süppedő szatymazi homokon. A ló ekét, az eke pedig nyílegyenes mély barázdát húz maga után nagy-nagy nyugalmal. Vagy tizen-hajlonganak a barázdák mögött, férfiak, nők vegyesen: egy-egy kapával mélyítik a barázdát, mögöttük két asszony púpozottan rakott »tragacs«-ról trágyát szór beleje, ezek mögött vesszőket dugdosnak sűrűn egymás mellé, a barázdák oldalához, leghátul pedig szintén kapával betemetik a barázdák mélyét, a vesszőket. Ilyen láncolatban megállás nélkül megy a munka: szőlőiskola telepítése.

A lendület, a lelkiület

Igen, mindannyian ilyen elszántak, mint Leitner elvtárs.

— Akí nem dolgozik, az menjen közülünk — ezt mondogatják mindannyian és nemcsak mondják, hanem meg is teszik: Most zártak ki valakit, mert az tájára sem nézett a munkának. És dolgoznak, dolgoznak, de nagyon. Volt olyan nap, hogy tizennégyen 25 ezer vesszőt telepítettek. Nem hagyják egymást szabadjárá és ezt úgy teszik meg leginkább, hogy magukra vigyáznak, magukat tartják keményen.

— És a nők, a nők! — mondja Csipő elvtárs, az az idősebb, szikár férfi, aki az új hidegágyat építi —. Minden dicsőreget megérdemelnek a nők, úgy dolgoznak, olyan keményen és olyan lelkesen. Aztán Mekler Ferenc a munkacsoportvezető, haj, olyan ember ő, akiről csak jól lehet mondani. Ezt tartják róla a többiek is.

Csipő elvtárs magáról bőlcsezen hallgat, pedig ő sem marad hátra a munkában. Olyannyira, hogy még felesége is, aki betegeskedése miatt nem tagja a tsz-nek, ott dolgozik a pikérozók között. Valóban ez jellemző most a Lenin Tsz-re, ez a lendület, ez az összetartás és ez a nagy-nagy őszinte tenniakarás.

Egyszerű, igaz álmok

Ábrándozzuk — mondták annakidején Lenin elvtárs. És valóban ez a valósághoz tapadó ábrándozás kell az embernek, hajtja

előre és erőt ad neki. Ezt bizonyítja a Lenin Tsz minden tagja.

— Még eddig nem sok hasznunk volt a szövetkezetből — gondolkozik el Csipő elvtárs —, eddig csak tartozása van a szövetkezetnek. Le is néznek egyesek miatta bennünket, pedig a tartozás nem olyan sok, és őszre, mire learattunk, a gyümölcsöt eladtuk, meg a szőlővesszőkkel is elszámoltunk, nem lesz itt semmi baj. Sikeresülni fog, mert sikerülnie kell! — és ezt már keményen mondja, akárcsak többi társa. Mind megvannak győződve, hogy megerősödnék, érdemes lesz a sok munkáért. És, hogy ez így lesz, minden baj, nehézség ellenére, annak éppen ez a meggyőződés talán a legjobb biztosítéka.

Ha a jövőről beszélnek, mind megelégnének és keményen, szinte tántoríthatatlanul akarják is ezt a jövőt. Május első hetére, ha minden igaz, a négyszázézer szőlővessző a földben lesz és akkor megkapják a munkáért járó pénz első részét, 35 ezer forintot. Ez lesz az első pénzösszeg, amit a maguk munkájával közösen kerestek. És hogy, meg vannak győződve arról, hogy ez még csak annyira a kezdet: őszszel elszámoláskor észre sem lehet venni a sok között ezt a 35 ezret!

Ha Lenin élne és eljőne ide a szatymazi homokra, biztos csóválná a fejét, mert van miért, de azért örülne is még összehunyorított szemmel széttekintve, örülne, hogy a terve, az ő terve valóra válik itt is. És talán annak örülne legjobban, hogy ezt annyira akarják ezek a szatymazi emberek.

(András)

HIREK

Zalka Máté kiállítás nyílt az Egyetem Bölcsészettudományi Karán

Hétfőn délután a Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán (Ady téri épület) Zalka Máté emlékére kiállítás nyílt. A kiállítás gazdag anyaga felöleli Zalka Máté életének több szakaszait, bemutatja a Szovjetunióban és hazánkban megjelent műveinek egy részét

eredetiben, egy részét pedig a kiadványokról készített fényképeken. Megtalálhatók a kiállítás anyaga közt azok a könyvek, tanulmányok, újságcikkek is, amelyek Zalka Máté munkásságával foglalkoznak.

A kiállítás Fenyves István adjunktus, az orosz intézet igazgatójának gyűjtése.

A Jugoszláv-magyar mérkőzésre az IBUSZ különautóbuszjáratot indít. Jelentkezni lehet az IBUSZ Klauzál téri irodájában. Részvételi díj: 86 forint. A mérkőzésre jegyelőjegyzést elfogad az IBUSZ.

F. Santavy csehszlovák professzor, az olomoutzi orvosi egyetem kémiai tanszékének vezetője tart előadást ma este 6 órakor a Magyar Kémikusok Egyesülete rendezésében (Beloiannisz tér 8. sz.) a Szerves Kémiai Intézet tantermében. Minden érdeklődőt szívesen lát a vezetőség.

A Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának a felszabadulás évfordulója alkalmából tartandó rendezvényei keretében ma délután 4 órakor a Kar tanástermében »A névváltozás kérdései jogunkban« címmel Pólay Elemér kandidátus, egyetemi tanár, »A nem vagyoni kár kérdése jogunkban« címmel pedig Asztalos László egyetemi adjunktus tart előadást.

A Pedagógiai Főiskola Gyakorló Iskolája fennállásának 75. évfordulóját ünnepeli szombaton, április 28-án. Az iskola nevelői rendezés tanítási nap keretében, munkával köszöntik a jubileumi ünnepet, melyre a város valamennyi pedagógusát és a nagyközönséget szeretettel meghívják. A tanítási órákon minden érdeklődő részt vehet. Délután 3-tól 5 óráig szakköri munkát és úttörő foglalkozásokat tekinthetnek meg az érdeklődők. A jubileum alkalmából az iskola életével foglalkozó kiállítás is nyílik az iskola épületében. A jubileumi ünnepet az este 6 órakor kezdődő zenei és irodalmi műsor zárja be, amely a Tudományegyetem aulájában kerül megrendezésre.

A rádió irodalmi műsorairól rendez vitát az Írószövetség szegedi csoportja és a TTIT irodalmi szakosztálya a Magyar Rádió közreműködésével április 27-én, pénteken este 7 órai kezdettel a TTIT Horváth Mihály utcai klubjában. A vita keretében magnetofonról lejátszzák a rádió legsikeresebb irodalmi műsorait. A vitáról a rádió helyszíni közvetítést ad. Minden érdeklődőt szeretettel meghív és vár a vezetőség.

Nem könnyű a rendőri pálya, telve van kalanddal, veszedelmekkel. A szovjet rendőrök az első sorokban küzdenek a néhány ember öntudatában még meglehetősen csökevények ellen. Ezenkívül a szovjet rendőrség a városokban, a falvakban, a lakótelepeken viharoz a rendre, biztosítja a szovjet polgárok nyugalmát.

... Alki először jár Moszkvában, úgy érzi, hogy nem lehet át nyugodtan az úttesten, amelyen végtelen szalagként áramlanak az autók. Ez azonban csak első pillanatban tűnik így.

Ha jobban megfigyeljük, az utcai forgalom zajos és sűrű áradatában szigorú rendszerességet és szervezetséget tapasztalunk. Moszkvában a közlekedés-szabályozási osztály végzi ezt a szervezési munkát.

A szovjet rendőrök bátran viselkednek szolgálat közben, mindig készek a bajba jutott ember segítségére sietni. Nyikolaj Britanov őrmester például egyszer a jejes vízbe vetette magát, hogy két kislányt megmentse: a kilenc

SZOVJET RENDŐRÖK

esztendő Ljuda Lodjanaját és a hét esztendő Valja Zolotuhinát. Koroljov kapitány falun töltötte szabadságát és életét kockáztatva mentette ki az égő házból Ivanova kolhozparasztasszonyt és fiát, Vasziljt.

Borisz Mocsalkin rendőrtiszt Moszkva egyik utcáján megpillantott egy három év körüli kisfiút, aki ügyet sem vetve a száguldó autókra, nyugodtan lépett az úttestre. Mocsalkin a gyermeket az örszobára vitte. Szasa Bazsanov hamar megbarátkozott a rendőrökkel, szívesen ebédelt meg velük, majd játszani kezdett. Alig akart elválni a jó és tréfás bácsiktól, amikor hosszas keresés után végre megtalálták a szögét.

Klimakin kapitány a vonat kerekéi alól rántott ki egy négyéveses kisgyermeket, aki induláskor a lépcsőről leesett. A szovjet államrendszereben a büntetésnek nincs társadalmi alapja. Mégis, a múlt

öröksége néha megmutatja rúg arcát. A rendőrség dolgozóit ilyenkor elszánt küzdelmet várnak az ellenséggel. Egy alkalommal Denyiszov szakasparancsnok letartóztatott egy rablót és az örszobára vezette. Útközben a letartóztatott előrántotta pisztolyát, a tiszte lőt, s elfutott. A súlyosan sebesült Gyenyiszov nagy fájdalom ellenére elővette fegyverét és pontos lövéssel ördökre megállította a bűnözőt. A német fasiszta bitórlókkal folytatott háború rengeteg szenvedést okozott a szovjet népeknek. Még ma is sokan vannak, akik semmit sem tudnak legközelebbi hozzátartozóik sorsáról. Az eltűntek felkutatásában is a rendőrség dolgozóit nyújtanak segítségét.

Akulina Muravjeva 1941-ben veszítette el három kiskorú gyermekét. Négy esztendőig dühöngött a háború, sok millió életet kioltott. Hol keressék a gyermekeket? élnek-e vajon? Az anya nem tudott megnyugodni. A rendőrséghez fordult segítségért. Nyikolaj Nyefjedov rendőrtiszt vállalta felkutatásukat. Sokáig kereste az azóta már felnőtt kislányokat. Sok száz levelet küldött az ország különböző vidékeire a hatóságokhoz. Ez év február 22-én Nyefjedov magához hívatta Muravjevát és átnyújtotta három leánya címét. Az idős asszony könnyezve, orosz szokás szerint mélyen meghajolt a szovjet rendőrtiszt előtt, köszönetül azért a nagy boldogságért, amelyet neki szerzett.

sofőr pedig egy fosztogatót adott át a rendőrségnek.

Egy súlyos bűntett elkövetett gépkocsivezető felkutatásában a rendőrségnek nagy segítséget nyújtott Szasa Kuzjmin úttörő, a 607. számú iskola tanulója. A sofőr egy sötét mellékutcaiban leült egy embert, azután elrejtőzött, s otthagytta a súlyosan sérültet. A támadás egyetlen tanúja Szasa Kuzjmin volt. Elolvasta a gépkocsi számát, s hogy el ne felejtse, felírta a hába. Moszkva város rendőrfőnöke köszönetét fejezte ki Szasa Kuzjminnak és egy fényképezőgéppel jutalmazta.

A Moszkva városi rendőrséget a szovjet kormány előírta feladatok eredményes teljesítéséért, bátorságáért és hősiességéért 1944-ben a Vörös Zászló érdemrenddel tüntették ki. A közrendőrök és a rendőrtisztek vigyáznak a moszkvai Vörös Zászlós rendőrség becsületére.

Sz. Krecset és Sz. Svidkij